

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน 360 องศา ฉบับประจำวันที 26 เดือนมีนาคม พ.ศ.2561 หน้า 13,14
ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คุณครูที่โลกรัก!
“ขวัญจิตต์ เนียมเกตุ”
จากเด็กยากจนไม่มีเงินเรียน
สู่ ผอ.หัวใจเพชร

14

คุณครูที่โลกรัก! “ขวัญจิตต์ เนียมเกตุ” จากเด็กยากจน ไม่มีเงินเรียน สู่ ผอ.หัวใจเพชร

Live Interview

หากย้อนไปถึงจุดเริ่มต้นกว่าที่จะมาเป็น “ครู” ได้อย่าง
ทุกวันนี้ ต้องเรียกได้ว่าเส้นทางชีวิตของเธอคนนี้ไม่ได้สวยงาม
โรยด้วยกลีบกุหลาบเท่าไรนัก เนื่องจากต้นทุนชีวิตติดลบ เพราะ
ฐานะทางบ้านยากจน ทำให้ต้องชวนขายดินร่นฝ้าฟันอุปสรรค
จนกระทั่งความเพียรพยายามก็เอาชนะความจนได้สำเร็จ เพราะ

วันนี้เธอได้มาทำหน้าที่ครูอย่างที่ตั้งใจไว้

เรากำลังพูดถึง ครูขวัญ-ขวัญจิตต์ เนียมเกตุ ปัจจุบันดำรง
ตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปากบางกลม ตำบลชะอวด
อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

● ชีวิตไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ

จริงๆ ตอนเด็กๆ เรียนไปตามประสา ไม่ได้ตั้งความหวังอะไร
มาก แต่ถามว่าชอบอาชีพครูไหม ตอบเลยค่ะว่า ‘ชอบ’ เพราะชอบ
ครูที่มาสอน ครูสมัยประถมใจดี เอาใจใส่เด็กๆ แต่ตอนนั้นก็ไม่ได้คิด

ว่าจะได้เป็นครูนะคะ เพราะคิดว่าต้องเรียนสูงๆ เราคงไม่มีโอกาส เนื่องจากครอบครัวยากจน เรียนจนถึงก่อนข้างยาก แต่โชคดี พอจบ ป.6 ก็มีคุณครูโรงเรียนมัธยมมาแนะแนว และบอกว่าเราเรียนจะให้เรียนฟรี ไม่เก็บค่าเทอม ซึ่งสมัยนั้นค่าเทอม เทอมละ 260 บาทค่ะ

ด้วยความโรงเรียนอยู่ห่างจากบ้านประมาณ 8 กิโลเมตร ต้องไปกลับวันละ 16 กิโลเมตร และเป็นถนนลูกรัง เราก็ต้องเดินไป ถ้ามองตอนที่เดินสมัยนั้นรู้สึกลำบากไหม ก็ไม่ได้รู้สึกว่าการลำบากนะ นาฬิกาที่ไม่มี ไฟฟ้าก็ไม่มี ฟังเสียงไก่ขัน จุดตะเกียงส่องอาบน้ำ หุงข้าวทำกับข้าวใช้ไม้ฟัน ก็ไปตั้งแต่ตีสี่ห้า เพื่อนหลายคนเขาไม่ไหวก็เลิกเรียนไป ก็ไม่คิดอะไรมาก คิดแค่ว่าทำยังไงก็ได้ให้ได้เรียนหนังสือ

จำได้ว่าตอนพาพ่อไปพบครู พ่อใส่กางเกงขาสั้นสีดำที่เป็นกางเกงขายาวตัดขาออกกลายเป็นขาสั้น เย็บริมขอบขากางเกงด้วยด้ายสีขาว โดยเย็บมือง่ายๆ เห็นเส้นด้ายชัดเจน นาฬิกานั้นมองตามหลังพ่อแล้วสงสัยมาก ว่าการที่เราเรียนนี้พ่อต้องลำบากขนาดนี้เลยหรือ ดังนั้น เราจะต้องหางาน ทำงานหาเลี้ยงพ่อกับแม่ให้ได้

ตั้งแต่นั้นมาก็เลยทำงานรับจ้างมาตั้งแต่เด็กๆ ใครจ้างอะไรที่ทำได้ดีทำ รับจ้างเก็บข้าว ใช้กะเก็บ จับคู่กับน้ำๆ บ้างๆ ถ้าวบ้านผู้ใหญ่เขาจะมัดเป็นเรียง เราเก็บได้ซักว่าเขาก็จะแบ่ง 60-40 เช่น ถ้าได้ 100 บาท เขาก็เอา 60 บาท แบ่งให้เรา 40 ตอนนั้นเขาจะจ้าง 100 เรียงต่อ 50 บาท นอกจากนี้ใครจ้างก็จะไปหมด เสาร์-อาทิตย์ ปิดเทอมก็ไป

พอจบ ม.3 ก็มาเรียนต่อโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ ก็ต้องเดินอีกแต่ไกลขึ้น ที่นั่นเดินหัววันละ 6 กิโลเมตร เพื่อไปขึ้นรถเมล์กว่าจะมาสักคัน 30 นาทีถึงหนึ่งชั่วโมง ส่วนเรื่องค่าค่าเทอมก็ยังปฏิบัติเป็นปกติ มาจ่ายตอนจบทีเดียวเลย 3,000 บาท (เทอมละ 500 บาท) กระทั่งเรียนสายวิทย์-คณิต จบจบ ม.6

พอจะจบ ม.6 ก็ไม่คิดจะเรียนต่อแล้ว คิดว่าจะออกไปหางานทำ เพราะสงสารพ่อกับแม่ คงส่งไม่ไหว พอตอนนั้นมีโครงการครูทายาทของ มศว สงขลา เปิดรับสมัครผู้ที่ประสงค์จะเป็นครูโดยตรง โดยกำหนดเกรดเฉลี่ย มีคุณสมบัติครบแต่ไม่มีเงินข้อสอบสมัครอีก แต่เราเป็นคนโชคดียังอย่างหนึ่ง คือ มักจะพบเพื่อนดี ครูดี รุ่นพี่ดี แวดล้อมไปด้วยคนดีๆ ตลอด จำได้ว่าเพื่อนคนหนึ่งชื่อ ไบสมักรให้เพื่อจะได้ไปสอบพร้อมกัน ก็สอบได้ แต่ไม่กล้าบอกแม่ จนมหาวิทยาลัยส่งหนังสือให้ไปรายงานตัว ถึงได้บอก ญาติๆ ก็ร่วมกันสมทบทุน ทั้งของใช้ ปลอกหมอน ผ้าปูที่นอน ฯลฯ ให้

บรรดาครั้งแรกที่โรงเรียนบ้านบางลิบบาท อ.ปากพนัง (ตอนนั้นยุบเลิกไปแล้ว) ที่นั่นก็เส้นทางไปโรงเรียนโหดมากเลยคะ เป็นถนนดินเหนียวอยู่เลย เรื่องมอเตอร์ไซด์ล้มจมขีโคลนนี่ถือว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ประทับใจนะ เด็กๆ น่ารัก พี่น้องชาวบ้านดีกับครูมากๆ ทุกคนมีน้ำใจมากเลย

หลังจากนั้นได้ย้ายมาอยู่โรงเรียนวัดทองพูน อ.เชียรใหญ่ สสเด็กๆ ที่โรงเรียนวัดทองพูนอยู่ 13 ปี และคิดว่าน่าจะถึงเวลาเปลี่ยนสายงานแล้ว ปัจจุบันจึงได้บรรจุในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปากบางกลมค่ะ

● ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปากบางกลม จ.นครศรีธรรมราช

เดิมทีครูเป็นคนตำบลเขาพระบาท อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนหน้านั้นเป็นครูอยู่โรงเรียนบ้านบางลิบบาทมา 4 และได้ย้ายมาอยู่โรงเรียนวัดทองพูน อ.เชียรใหญ่ สอนเด็กๆ ที่โรงเรียนวัดทองพูน 13 ปี และคิดว่าน่าจะถึงเวลาเปลี่ยนสายงาน เพราะการเป็นผู้บริหารน่าจะทำให้เรามีโอกาสพัฒนาการจัดการศึกษาได้มากขึ้น ยิ่งอย่างนี้คิดว่าเป็นผู้บริหารเราก็ยังสอนเด็กๆ ได้ บริหารได้ ก็ไปเรียนต่อปริญญาโท ด้านบริหารการศึกษา จบแล้วก็มาสอบเปลี่ยนตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน

ส่วนที่เลือกโรงเรียนบ้านปากบางกลมนี้เพราะไม่ไกลจากบ้านสามารถไปกลับได้ เหตุผลอื่นไม่ได้คิดอะไรมากเพราะคิดว่าอยู่ที่ไหนเราก็ต้องทำงาน ต้องพัฒนาให้เต็มที่

ปีนี้อยู่ที่โรงเรียนนี้มาเป็นปีที่ 6 เพราะที่งานที่มครุทำงานเข้าๆ ไปได้ดี ชุมชน ชาวบ้านมีน้ำใจและให้ความร่วมมือดีมาก และเราก็สามารถที่จะช่วยเหลือพัฒนาที่นี้ได้ ก็เลยอยากจะอยู่ดูแลเด็กๆ ให้สามารถพัฒนาเป็นเด็กดี มีคุณภาพ มีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้เราได้ดูแลช่วยเหลือและร่วมพัฒนาชุมชนไปด้วย

อนาคตคาดหวังอยากสร้างครูดี ครูเก่ง เพราะครูที่ดีคนหนึ่งช่วยสร้างและพัฒนาเด็กๆ ได้หลายรุ่นหลายคน

พออายุมากขึ้นก็เริ่มคิดว่านอกจากพัฒนาเด็กๆ และร่วมสร้างชุมชนที่ดีแล้ว ครูอยากสร้างครูที่ดี ที่เก่ง ครูที่มีใจรักและอยากจะเป็นครูจริงๆ ก็สอนงานเขา ให้แนวคิด เทคนิคต่างๆ เพื่อให้เขาเป็นครูที่ดีของเด็กๆ

ตอนนี้ที่กำลังทำอยู่นะคะ ที่โรงเรียนบ้านปากบางกลมมีครูข้าราชการ 4 คน ซึ่งไม่เพียงพอ อีกทั้งเรามีครูอัตราจ้าง 3 คน ซึ่งต้องจ้างด้วยเงินรายได้สถานศึกษา แล้วแต่ใครจะบริจาคมา หรือจัดกิจกรรมขายกระเป๋ากระจุจลินค้าชุมชนเพื่อหารายได้ ตรงนี้อยากจะประชาสัมพันธ์ว่า หากใครอยากร่วมสร้างครูดี สามารถสมทบทุนได้ที่บัญชีธนาคารกรุงไทย ชื่อบัญชี โรงเรียนบ้านปากบางกลม เลขที่บัญชี 822-1-27105-5 ได้นะคะ

ครุมองว่าครูที่ดีคือครูที่ทุ่มเท เสียสละ เอาใจใส่ในการดูแล และใช้หัวใจในการพัฒนาเด็กๆ ที่สำคัญคือสามารถเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้จุดประกายแรงบันดาลใจให้เด็กๆ ได้ค้นพบตัวเอง ครูที่ดีคนหนึ่งจะช่วยสร้างและพัฒนาเด็กๆ ได้อีกหลายรุ่นหลายคน .

